

midt i 50erne til op mod 90, hvilket hænger sammen med Rugens Pris. Det er den højeste Prisstigning, som noget Levnedsmiddel, nogen Vare overhovedet har undergaaet i disse Tider. Derfor siger jeg: Saa længe der er dansk Korn at blande i det fremmede, maa vi være forpligtede til at sørge for, at disse Priser ikke stiger yderligere. Jeg tror — og det vil jeg sige til sidst i dette Spørgsmaal —, at Landbruget som Helhed ikke kan være tjent med det udelukkende Fabrikant- og Handelssynspunkt, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds har anlagt, og jeg har set mange Udtalelser ude fra Landet, som ogsaa har afvist dette Synspunkt.

Der er imidlertid indenfor vort Landbrug Egne, hvor Forholdene er af særlig Art. Der er de særlig rugproducerende Egne, de Egne, hvor Rugen er den eneste, eller saa godt som den eneste, Høst, hvor Rugen er det eneste, man har at holde sig til. Disse Egenes Forhold vil jeg nu beskæftige mig noget med, thi jeg tror, det vil være rigtigt, at vi ser paa disse Egenes Forhold, saaledes som de fortjener at betragtes, nemlig som et særligt Forhold, men et særligt Forhold, der ikke kan være afgørende for den almene Betragtning. Jeg skal først gøre opmærksom paa følgende: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds har i en Artikel, som er gaaet den største Del af Landets Blade rundt, udtalt sig om dette Forhold. Han har imidlertid skildret det ganske forkert, idet han paa en underlig Maade er blevet staaende ved den oprindelige Optælling, medens han meget godt ved, at det er ikke den, som ligger til Grund for de Overvejelser, vi nu har gjort. Han ved det, thi i Dag har han netop dvælet ved dette Forhold. Men i denne Artikel siger han, at der ligger i Jylland 1,134,000 Tdr. Rug, paa Øerne 458,000 Tdr. Han viser derved, at dette er et særlig jydsk Spørgsmaal. Forholdet forandrer sig dog noget, naar man erindrer, at Eftertællingen paa de smaa Ejendomme ikke formindskede Talopgivelsen for Rugbeholdningen paa Øerne i nogen som helst nævneværdig Grad. Rugbeholdningen er paa Øerne opgjort før til 458,000, nu til 438,000. Derimod nedsattes den for Jyllands smaa Ejendomme med 357,000 til 760,000. Det er altsaa disse Tal, som maa stilles overfor hinanden. Dernæst sagde det ærede Medlem: Rugen udgør i 6 af Amterne i Jylland, nemlig Aalborg, Hjørring, Thisted, Viborg, Ringkøbing og

Ribe Amter, $\frac{4}{5}$ af Rugbeholdningen i Jylland, medens kun $\frac{1}{5}$ findes i Vejle, Aarhus og Randers Amter. Det er atter kun, fordi det ærede Medlem arbejder med den tidligere Optælling og ikke med den korrigerede, at han kan faa dette Resultat frem. Det virkelige Resultat er, at der i de 6 førstnævnte Amter er $\frac{7}{10}$ i de sidstnævnte $\frac{3}{10}$ af Beholdningen. For hver af de Hoveddele, hvorefter Jylland bestaar, er Optællingsresultatet dette: Der laa i den sydvestlige Del af Jylland 220,000 Tdr., i den nordlige Del 240,000 Tdr., i den sydvestlige Del 300,000 Tdr., altsaa ikke saa ret langt fra $\frac{1}{3}$ i hver af de tre Grupper, hver omfattende tre Amter. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem, som kender de rigtige Tal, ønsker at give Befolkningen et saa fuldkommen forkert Billede. Thi naar man fremstiller Forholdene saaledes, at der i ganske bestemte Dele af Jylland ligger et saa uhyre Overskud af Rug fremfor i andre Egne, og at det er denne Beholdning, man nu bestemmer Prisen for og vil tage, er det i alt Fald givet, at man ikke virker til at hindre den Storm af Uvillie, som det ærede Medlem nævnedes før. Jeg skulde imidlertid i alt Fald henstille, at vi behandler dette Spørgsmaal med rigtige Oplysninger, saa kan vi uddrage deraf de Slutninger, hver for sin Del vil.

Man har haft en Tilbøjelighed til at skyde de smaa Landbrug frem for sig i denne Agitation, der er ført paa dette Spørgsmaal, og sige: Det er disse smaa Landbrugs Interesser, vi vil varetage. Nu vil jeg først og fremmest sige, at de smaa Landbrug har jo faaet Mæle, de har et Organ til at tale gennem, og dette Organ har anbefalet de Foranstaltninger, der er trufne, og naar det er sagt, at det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) i Kommissionen har gjort en særlig sjællandsk Opfattelse gældende, ved enhver, at hans Opfattelse er ført frem, understøttet af hele hans Organisation. Ja, ingen kan have undladt at bemærke, at da det ærede Medlem var gaaet med til en Rugpris i Forhold til Prisen for Majs, en Pris, som baade kunde falde og stige med Majsprisen, saa ønskede den samlede Organisation hvori ogsaa Jyderne var til Stede, at skærpe dette Forhold, saaledes at der sattes en absolut Maksimumsgrænse ved 20 Kr. De jydsk Husmænd har ved deres Organisation taget absolut Stede til For del for de trufne Foranstaltninger. Jeg sagde, at man skal lade være med at skyde de smaa frem for sig, og Forholdet